

WAGNERIANA CATALANA N° 13 ANY 2000, secció: Personatges Secundaris

TEMA 3. OBRES: 3.6. TETRALOGIA

TÍTOL: **HELMWIGE**

AUTOR: *Olaf Schröder*

L'estol de les Walkiries és un dels grups de persones que quasi apareixen com un conjunt coral. Tret de Waltraute i Brunilda, de les altres noies en sabem ben poca cosa. Tan sols les veiem en la tumultuosa escena en la que es reuneixen per emprendre la marxa cap al Walhalla i s'esglaien davant la desobediència de Brunilda. Aquesta, filla d'Erda i favorita de Wotan es distingeix de les seves germanes i sobresurt per la missió que se li encomana en el primer acte de "La Posta dels Deus".

Les Walkiries han d'acomplir diversos deures. D'una part han de guiar els herois en el combat, d'acord amb la voluntat de Wotan; de l'altra, han de ser les companyes dels herois amb gran disgust de Fricka en el Walhalla. Per això el seu caràcter és alhora agressiu i joíós, complaent i rigorós.

Dins d'aquesta varietat, en l'actitud lluitadora de Helmwigie trobem uns trets gairebé militars. El seu nom, Helmwigie (Casca segur), ja ens indica que la Walkiria, en la lluita, es protegeix amb el casc, no confia solament en la rapidesa del seu cavall, com podem pensar de Rossweise (Ross = cavall), en el tall de les seves armes com Schwertleite (Conductora de l'espasa) i Ortlinde (Protectora del lloc) o en la poderosa saviesa de les Runes segons Siegrune (Victoria de les Runes). Ella confia en que el casc la protegirà quan es trobi al bell mitg de la lluita. Així tenim davant nostre l'imatge d'una lluitadora que per una banda busca el combat, però per l'altra no deixa que els sentiments desbordats l'arrosseguin.

La resta de les Walkiries sembla reconèixer les virtuts de la seva germana. En començar l'escena el primer que fa el grup de Walkiries ja reunides - Gerhilde, Ortlinde, Schwertleite i Waltraute - és cridar Helmwigie : "Hoiiothoho! Hoiiothoho! Heihaha! Heihaha! Helmwigie aquí! Aquí amb el corser!" Helmwigie replica amb un altre "Hoiiothoho!", però no sembla sentir la necessitat d'afegir-hi cap comentari. Tampoc diu res quan Ortlinde comenta la simpatia que es mostren els dos corcers : ("Prop l'euga d'Ortlinde duu'l teu cavall; la meva grisa peix amb el bru teu!") i quan Waltraute s'interessa curiosa per saber quin heroi caigut penja a la seva sella, respon amb lacònica objectivitat: "Sintolt el Hegeling".

El següent incident, - el corcer d'Ortlinde porta Witting l'Irming, l'etern enemic de Sintolt, cosa que es transmet als cavalls (Gerhilde: "Dels homes l'odi passa a les bèsties!"), fent que les dues cavalcadures s'esbatussin - provoca una alegre riallada a les Walkiries. De nou Helmwigé és la primera en contenir-se i la que intenta restablir l'ordre: "Quiet bru! No trenquis la pau!"

Mentre arriben Siegrune, Grimgerde i Rossweisse, Helmwigé cau de nou en la seva anterior reserva. Saluda les germanes, però evita qualsevol paraula innecessària. Només, quan Rossweisse s'anticipa a convocar la marcha, Helmwigé intervé: "Vuit som només; una encara manca". Així fa saber a les germanes, amb una lapidària frase, les conseqüències que això comportaria: "Ací esperar-la (Brunilda) totes devem. El pare'ns rebria força farreny veie'ns sens ella arribar."

Quant a la fi arriba Brunilda, sense portar ni el Welsa Siegmund ni el seu enemic Hunding, Helmwigé mostra de nou la seva contrarietat breument i clar: "No és cap guerrer!"

Seguidament Brunilda comunica la raó del seu retard: de què no porti cap heroi i que fugi de Wotan. Demana ajuda a les Walkiries: "Qui'm deixa d'ací el corser més lleuger per dur la dona (Sieglinda) lluny d'ell?" Totes dubten: "També a n'os vols fer rebel·lar? Llavors Brunilda es dirigeix a cada una de les germanes. Mentre Rossweisse intenta justificar la seva negativa, Helmwigé declara amb fermesa: "Jo'l pare obeeixo!" Aquesta és la darrera frase que li sentim dir fora del grup de les Walkiries.

Ben segur que l'actitud reservada de Helmwigé continuaria davant l'insegura sort de Sieglinda i el commovedor comiat de Wotan i Brunilda.

Mes si considerem que la construcció del Walhalla i la decissió d'emplenar les seves sales amb herois, -que en les futures lluites terrenals estarien al costat dels déus- obeeixen el desig de Wotan d'aconseguir que la vida a la terra sigués feliç durant generacions, llavors, hem de reconèixer que la serenitat i fermesa, en fi la lleialtat de Helmwigé seria una de les columnes que permetria sostenir aquest desitg.

Traduït de l'alemany per Rosa Maria Safont